

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl dne 2.dubna 2014 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Jirglové a soudců JUDr. Jiřího Brádky a Mgr. Vladislavy Poradové ve věci žalobce [REDACTED], zastoupeného Mgr. Danielem Kauckým, advokátem AK Praha 5, Janáčkovo nábř. 39/51, proti žalovanému [REDACTED] zastoupenému Mgr. Davidem Jüngerem, advokátem AK Ostrava, 28.října 219/438, Mariánské Hory, o náhradu mzdy, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 1.září 2011, č.j. 18C 225/2009-112, **takto:**

Rozsudek okresního soudu se v napadené části **mění** tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci 1.147.653,-Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku a žaloba se do částky 228.573,-Kč **zamítá**; ve výroku o úroku z prodlení a ve výrocích o nákladech řízení se rozsudek okresního soudu **zrušuje** a věc se mu v tomto rozsahu **vrací** k dalšímu řízení; jinak zůstává nedotčen.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem okresní soud částečně zastavil řízení o částku 272.114,76 Kč – výrok ad. I., uložil žalovanému, aby zaplatil žalobci 1.376.226,76 Kč spolu s úrokem z prodlení uvedeným ve výroku rozsudku – výrok ad. II., uložil žalovanému, aby zaplatil žalobci náklady řízení 139.565,20 Kč – výrok ad. III. a uložil žalovanému, aby zaplatil náklady řízení České republiky na účet Okresního soudu v Děčíně 4.985,-Kč. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonné lhůtě odvolání, kterým napadl výrok ad. II. a závislé nákladové výroky, navrhoval, aby krajský soud změnil napadenou část rozsudku tak, že žalobu zamítne v plném rozsahu a uloží žalobci, aby nahradil žalovanému náklady řízení před soudy obou stupňů.

Žalobce navrhoval potvrzení napadené části rozsudku okresního soudu.

Výrok o částečném zastavení řízení nebyl odvoláním napaden, jako samostatný výrok nabyt právní moci a odvolací soud ho nepřezkoumával.

Krajský soud přezkoumal napadenou část rozsudku okresního soudu – výroky ad. II., ad. III. a ad IV. spolu s řízením, které předcházelo jeho vydání a dospěl k závěru, že odvolání je zčásti důvodné.

Okresní soud odůvodnil napadený rozsudek tak, že žalobce pracoval u žalovaného na základě jmenování a [REDAKCE] od 28.2.2006 ve funkci [REDAKCE] [REDAKCE] se mzdou 150.000,-Kč měsíčně hrubého, dne 10.4.2008 byl odvolán z [REDAKCE] [REDAKCE], dne 17.4.2008 mu byla dána výpověď z pracovního poměru, žalobce podal v zákonné lhůtě návrh na určení neplatnosti odvolání z funkce a neplatnosti skončení pracovního poměru a určení, že pracovní poměr nadále trvá, Okresní soud v Děčíně rozsudkem ze dne 24.11.2008, č.j. 18C 352/2008-10, který nabyt právní moci dne 23.1.2009 určil, že odvolání žalobce z [REDAKCE] je neplatné, určil, že výpověď z pracovního poměru ze dne 17.4.2008 je neplatná, určil, že pracovní poměr mezi

účastníky nadále trvá a uložil žalovanému, aby zaplatil žalobci náklady řízení 3.000,-Kč. Žalovaný dal žalobci dne 15.12.2008 další výpověď z pracovního poměru, která byla žalobci doručena v lednu 2009, žalobce podal dne 26.3.2009 okamžité zrušení pracovního poměru pro nevyplácení mzdy, žalovaný nepodal návrh na určení neplatnosti tohoto okamžitého zrušení pracovního poměru, pracovní poměr žalobce u žalovaného skončil dne 26.3.2009, žalobce oznámil žalovanému emailem 23.8.2008, že trvá na tom, aby byl dále zaměstnáván, okresní soud dále dospěl k závěru, že žalobce, který byl zvolen 12.7.2006 do představenstva žalovaného, nevykonával v této funkci [redacted] žalovaného stejnou pracovní činnost jako ve [redacted] žalovaného, nedošlo k zániku pracovního poměru žalobce u žalovaného ze zákona, pracovní poměr může skončit pouze z důvodu uvedených taxativně v zákoníku práce, u žalovaného bylo běžnou praxí, že členové managementu byli zároveň členy představenstva, žalobci nikdy nebyl vytknut nepřipustný souběh obou funkcí, žalovaný přestal žalobci za období od 1.7.2008 vyplácet mzdu, žalobci vyplatil v březnu 2009 a v dubnu 2009 na mzdě, celkem 230.000,-Kč, které si žalobce započel na své nároky ze mzdy a na náklady předchozího řízení, žalobce oznámil žalovanému, že trvá na dalším zaměstnání emailem z 23.8.2008, pravděpodobný výdělek žalobce činil 939,89 Kč za hodinu, okresní soud vyšel při výpočtu dlužné mzdy z pravděpodobného výdělku dle § 355 zák.č. 262/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů, okresní soud dospěl k závěru, že žalobce má nárok na odstupné ve výši trojnásobku průměrného měsíčního výdělku dle § 67 odst.1,2 zák.práce, tj. 490.397,-Kč, podání okamžitého zrušení pracovního poměru ze strany žalobce nebylo v rozporu s dobrými mravy, žalobce učinil částečné zpětvzetí žaloby o částku 272.114,76 Kč, v tomto rozsahu okresní soud řízení zastavil dle § 96 o.s.ř., a uložil žalovanému, aby zaplatil žalobci částku 1.376.220,76 Kč s úrokem z prodlení skládající se ze shora uvedeného odstupného a náhrady mzdy za období od 23.srpna 2008 do skončení pracovního poměru, o nákladech řízení rozhodl okresní soud dle § 142 odst.1 o.s.ř. a přiznal žalobci plnou náhradu nákladů řízení.

Žalovaný uvedl v odvolání, že pracovní poměr žalobce poté, co byl zvolen do představenstva žalovaného dne 30.6.2006 skončil ze zákona, žalobce dal souhlasem ke zvolení do představenstva souhlas se skončením pracovního poměru, neboť žalobce ve funkci člena představenstva žalovaného vykonával stejnou agendu – stejnou obchodní činnost jako

ve [REDACTED], výkon funkce člena představenstva byl ve vztahu speciality k výkonu činností v pracovním poměru, došlo k nedovolenému souběhu činnosti v pracovním poměru a činnosti funkce člena představenstva, a to předtím, než bylo vloženo ust. § 66d do obchodního zákoníku (před 1.1.2012), po zvolení do představenstva pracovní poměr žalobce ztratil obsah, a zanikl pro nemožnost plnění ze strany žalobce, žalovaný se nedomáhá vrácení plnění, které vyplatil žalobci předtím, než byl odvolán z funkce představenstva a předal funkci, skutečnost, že souběh funkcí byl u žalovaného běžnou praxí neobstojí, neboť tato praxe byla v rozporu se zákonem, žalovaný dále uvedl, že žalobce neoznámil žalovanému, že trvá na dalším zaměstnávání, žalobce neprokázal doručení emailu z 23.srpna 2008, žalovaný popírá, že by mu takovýto emailem byl kdy doručen, důkazní břemeno spočívá na žalobci, žalovaný se o trvání žalobce na dalším zaměstnávání dozvěděl nejdříve ze žaloby ve věci 18C 352/2008 dne 7.10.2008, žalovaný zaplatil žalobci na mzdu 230.000,-Kč, žalobce ukončil pracovní poměr okamžitým zrušením v rozporu s dobrými mravy, když tak učinil několik dnů před uplynutím výpovědní lhůty, vyčkával co nejdelší dobu, aby mu vznikly co nejvyšší mzdové nároky, žalobce nepodal žalobu na určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru, neboť v případném soudním řízení by se otázka dobrých mravů neřešila, soud by pouze zkoumal zda je důvod pro okamžité zrušení pracovního poměru dán. Žalovaný dále uvádí, že okresní soud nesprávně rozhodl ve věci 18C 332/2009, že pracovní poměr nadále trvá, toto rozhodnutí je nulitní, dále vytýkal okresnímu soudu nesprávné rozhodnutí o náhradě nákladů řízení dle § 142 odst.1 o.s.ř., okresní soud nezohlednil, že došlo k částečnému zastavení řízení v důsledku částečného zpětvzetí návrhu, žalobce zavinil částečné zastavení řízení, neměl úspěch v plném rozsahu, v průběhu řízení měnil žalobu co do výše nároku i do doby, za kdy požaduje vyplacení mzdy, žalobce může požadovat náhradu mzdy až od 7.10.2008 (od doručení žaloby).

V souzené věci je mezi účastníky nesporné, že žalobci vznikl pracovní poměr u žalovaného dle § 33 zák.č. 262/2006 Sb. ve znění účinném v době vzniku pracovního poměru, žalobce vykonával u žalovaného od 28.2.2006 na základě manažerské smlouvy [REDACTED], byla sjednána mzda 150.000,-Kč měsíčně, která byla dodatky k [REDACTED] později změněna, žalobce byl zvolen do představenstva žalovaného, kde vykonával funkci místopředsedy od 12.7.2006 do 15.5.2008, žalobce byl dne 10.4.2008

odvolán z [REDAKCE], byla mu dána výpověď z pracovního poměru dle § 50 uvedeného zákona. Žalobce podal dne 27.8.2008 žalobu na určení neplatnosti z odvolání funkce a neplatnosti výpovědi z pracovního poměru a na určení, že pracovní poměr trvá i nadále, Okresní soud v Děčíně shora uvedeným rozsudkem žalobě vyhověl, žalovanému bylo shora uvedená žaloba doručena dne 7.10.2008, žalovaný dal žalobci další výpověď z pracovního poměru dne 15.12.2008 dle § 52 písm.c) shora uvedeného zákona, žalobce podal okamžité zrušení pracovního poměru dne 26.března 2009 dle § 56 písm.b) zák.práce pro nevyplacení mzdy, žalovaný zaplatil žalobci na náhradě mzdy 230.000,-Kč, jinou částku žalovaný žalobci na mzdě a odstupném nevyplatil, mzda byla splatná do 21. dne v měsíci.

Mezi účastníky bylo sporné, zda žalobce oznámil žalovanému, že trvá na dalším zaměstnávání dříve, než doručením žaloby ve věci 18C 352/2008, zda žalovanému doručil email z 23.srpna 2008. Mezi účastníky je nesporné, že žalobce 24.4.2008 odevzdal agendu a přestal docházet do zaměstnání.

V souzené věci vznikl žalobci u žalovaného pracovní poměr dle § 33 a násl. zák. práce. Odvolací soud sdílí závěr okresního soudu, že tento pracovní poměr, ve kterém žalobce vykonával [REDAKCE] nezankl ze zákona, nemohlo dojít k zániku pracovního poměru, který vznikl dříve (28.2.2006) tím, že žalobce byl zvolen do představenstva žalovaného (12.7.2006) pracovní poměr může skončit pouze z důvodů uvedených v § 48 a násl. zákoníku práce (dohodou, výpovědí, okamžitým zrušením, zrušením ve zkušební době, smrtí zaměstnance. V souzené věci pracovní poměr žalobce nezankl, a to ani v případě, kdyby došlo k nedovolenému souběhu výkonu [REDAKCE] a člena představenstva, takovýto nedovolený souběh by mohl mít pouze vliv například na právo na odměnu za členství v představenstvu, popřípadě platnost zvolení do představenstva. Pracovní poměr žalobce neztratil obsah, žalobce byl nadále schopen vykonávat [REDAKCE]. Odvolací soud dále sdílí závěr okresního soudu, že žalobce neporušil dobré mravy, když skončil pracovní poměr okamžitým zrušením dle § 56 písm.b) zákoníku práce, tento důvod okamžitého zrušení pracovního poměru byl dán, neboť žalovaný žalobci nevyplatil mzdu do 15-ti dnů po uplynutí termínu splatnosti, skutečnost, že se tak stalo krátce před uplynutím výpovědní lhůty dle § 51 odst.1 zák.práce,

není rozhodující. Žalobce postupoval v souladu se zákoníkem práce, žalovaný se vůči němu dopustil závažného porušení povinností, když žalobci nevyplatil mzdu za delší období. Žalobce má nárok na odstupné dle § 67 zákoníku práce, okresní soud postupoval správně, když žalobci přiznal odstupné ve výši trojnásobku průměrného výdělku ve výši 490.397,-Kč.

Pokud jde o náhradu mzdy, má žalobce právo na náhradu mzdy od doby, kdy oznámil žalovanému, že trvá na dalším zaměstnávání dle § 69 odst.1 zák. práce. Odvolací soud sdílí závěr žalovaného, že důkazní břemeno o tom, že oznámil žalobce zaměstnavateli, že trvá na dalším zaměstnávání, spočívá na žalobci. Žalobce neprokázal, že tuto skutečnost oznámil žalovanému emailem z 23.srpna 2008, neboť žalovaný od samého počátku důsledně popírá, že emailové podání obdržel, z technického hlediska je možné, aby odeslané emailové podání adresátu nedošlo. Žalovaný se dozvěděl o tom, že žalobce trvá na dalším zaměstnávání poté, kdy mu byla do vlastních rukou doručena žaloba ve věci 18C 352/2008, kterou se žalobce kromě jiného domáhal, určení, že pracovní poměr trvá, a to 7.10.2008. Od tohoto dne má žalobce nárok na náhradu mzdy. Tento nárok má žalobce až do 26.3.2009, kdy skončil pracovní poměr.

Odvolací soud sdílí závěr okresního soudu, že určení, že pracovní poměr mezi účastníky nadále trvá uvedený ve výroku rozsudku okresního soudu v Děčíně z 24.listopadu 2008 je pro soud a účastníky závazné na tento výrok nelze pohlížet, jako na nulitní, žalovaný shora uvedený rozsudek pro uznání nenapadl odvoláním, a okresní soud rozhodl dle § 153a odst.1 o.s.ř. (na základě fikce uznání) tak, že žalobě v plném rozsahu vyhověl.

Odvolací soud dospěl k závěru, že žalobce má nárok na náhradu mzdy za 19 pracovních dní za období od 7.10.2008 do 31.10.2008, 19 dní za měsíc listopad 2008, 20 dní za měsíc prosinec 2008, 21 dní za měsíc leden 2009, 20 dní za měsíc únor 2009 a 19 dnů za období od 1.3.2009 do 26.3.2009, celkem 118 dní při osmihodinové pracovní době denně, tj. za 944 hodin, a to ve výši průměrného pravděpodobného výdělku uvedeného ve výplatní pásce a mezi účastníky nesporného 939,89 Kč, celkem má nárok na mzdu ve výši 887.256,-Kč dle § 355 zákoníku práce, je nepochybné, že žalobce přestal vykonávat práci 24.4.2008. Od shora uvedených částek (odstupné 490.397,-Kč) a mzdy 887.256,-Kč je třeba odečíst částku

230.000,-Kč, kterou žalovaný prokazatelně zaplatil žalobci na náhradu mzdy. Z výše vyložených důvodů změnil krajský soud napadenou část rozsudku okresního soudu tak, že uložil žalovanému, aby zaplatil žalobci částku 1.147.653,-Kč, a v částce 228.573,-Kč (rozdíl mezi částkou 1.376.226,-Kč a 1.147.653,-Kč žalobu zamítl dle § 219 a § 220 odst.1 písm.a) o.s.ř.

Pokud jde o úrok z prodlení, je rozsudek okresního soudu nepřezkoumatelný. Okresní soud tento výrok neodůvodnil, není patrné, z jakého důvodu rozhodl, odůvodnění této části rozsudku zcela pominul, zejména není zřejmé proč určil úrok z prodlení od 11.3.2009 do 3.4.2009 a dále od 4.4.2009 do zaplacení, když výplatní termín byl u žalovaného 21.dne v měsíci. Bude na okresním soudu, aby znovu rozhodl o úrocích z prodlení, uvedl přesně, z jaké částky je úrok z prodlení počítán, za jaké období a v jaké výši.

Z výše vyložených důvodů zrušil krajský soud napadenou část rozsudku okresního soudu pokud jde o úroky z prodlení dle § 219a odst.1 písm.b) o.s.ř. a v tomto rozsahu vrátil věc okresnímu soudu dle § 221 odst.1 písm.a) k dalšímu řízení. Totéž platí o nákladových výrocích ad. IV., okresní soud nesprávně posoudil rozsah úspěchu a neúspěchu žalobce, v souzené věci není namístě rozhodování o náhradě nákladů dle § 142 odst.1 o.s.ř., neboť žalobce neměl ve věci plný úspěch, okresní soud nepřihlédl k tomu, že žalobce učinil částečné zpětvzetí žaloby, zavinil tak částečné zastavení řízení dle § 146 odst.2 věty první o.s.ř. Částečné zpětvzetí žaloby nelze považovat za početní nedopatření.

V dalším řízení rozhodne okresní soud také o náhradě nákladů tohoto odvolacího řízení dle § 224 odst.3 o.s.ř.

Proti tomuto rozsudku **j e** přípustné dovolání, jestliže dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena anebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Účastník může podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí

odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Děčíně.

V Ústí nad Labem dne 2.dubna 2014

Za správnost vyhotovení:

Jana Láchová

JUDr. Lenka Jirglová, v.r.

předsedkyně senátu